

Білий мармур, ніж зі сталі...

Дмитро Загул

Білий мармур, ніж зі сталі,
І блискучий молоток...
Хутче, хутче! Далі й далі!
В білий мармур цок та цок!

Може, вирізьбиш істоту,
Даш їй розум, почуття;
Може, з крапель твого поту
Ти створиш нове життя.

Може, знайдеш в ній розгадку
Власних болів і страждань,
Глибину свого упадку,
Далечінь своїх зітхань.
1919